VIŠJA STROKOVNA ŠOLA ACADEMIA

MARIBOR

OVIRA UPORABE MINIMALNE OPREME PRI VIDEO PRODUKCIJI

Kandidat: Klemen Novoselnik

Vrsta študija: študent izrednega študija

Študijski program: Medijska Produkcija

Mentor predavatelj: mag. Rene Maurin

Mentor v podjetju: Jan Bilođjerič

Lektor: dr. Klemen Jelinčič

Maribor, 2026

IZJAVA O AVTORSTVU DIPLOMSKEGA DELA

Podpisani Klemen Novoselnik sem avtor diplomskega dela z naslovom Ovira uporabe minimalne opreme pri video produkciji, ki sem ga napisal pod mentorstvom mag. Reneja Maurina.

S svojim podpisom zagotavljam, da:

- je predloženo delo izključno rezultat mojega dela,
- sem poskrbel, da so dela in mnenja drugih avtorjev, ki jih uporabljam v predloženi nalogi, navedena oz. citirana skladno s pravili Višje strokovne šole Academia Maribor,
- se zavedam, da je plagiatorstvo – predstavljanje tujih del oz. misli, kot moje lastne kaznivo po Zakonu o avtorski in sorodnih pravicah (Uradni list RS, št. 16/07 – uradno prečiščeno besedilo, 68/08, 110/13, 56/15 in 63/16 – ZKUASP); prekršek pa podleže tudi ukrepom Višje strokovne šole Academia Maribor skladno z njenimi pravili,
- skladno z 32.a členom ZASP dovoljujem Višji strokovni šoli Academia Maribor objavo diplomskega dela na spletnem portalu šole.

Maribor, september 2026 Podpis študenta:

ZAHVALA

Rad bi se zahvalil profesorjem na Academii za potrpežljivost, prijaznost in znanje, ki sem ga pridobil.
Rad bi se tudi zahvalil Denisu Del Bianchiju in Lili Del Bianchi za znanje, ki sta mi ga predala med potekom prakse, in pa sodelovanje pri mojem diplomskem delu.

Za konec bi se še rad zahvalil moji družini, še posebej mojemu bratu dvojčku, ki je študiral zraven mene in mi vedno stal ob strani.

Hvala vsem za podporo!

POVZETEK

Diplomsko delo z naslovom Ovira minimalne opreme obravnava problematiko, s katero se srečuje veliko začetnikov na področju video produkcije, in sicer občutek, da brez drage in obsežne tehnične opreme ni mogoče ustvarjati kakovostnih avdiovizualnih vsebin. V sodobnem času, ko so informacije o video produkciji lahko dostopne, hkrati pa izjemno številčne, se posamezniki pogosto znajdejo v stanju prenasičenosti z informacijami. To vodi do dvomov v lastno znanje, nepotrebnih finančnih investicij v opremo ter posledično do izgube motivacije za ustvarjanje.

Namen diplomskega dela je raziskati, ali je minimalna snemalna oprema resnično ovira pri ustvarjanju kakovostnih video vsebin ali pa lahko ravno omejitve predstavljajo prednost in spodbudo za kreativnost. Cilj dela je ozavestiti gledalce in ustvarjalce o tem, da tehnična popolnost sama po sebi ne zagotavlja kakovostne vsebine, temveč so ključni dejavniki razumevanje osnov video produkcije, pripovedovanje zgodbe, kreativni pristop in premišljena uporaba razpoložljivih sredstev.

Teoretični del diplomskega dela obravnava osnovne pojme video produkcije, faze produkcijskega procesa, vloge v produkciji ter razliko med osnovno in profesionalno opremo. Poseben poudarek je namenjen pojmu minimalne opreme, njenim prednostim in slabostim ter povezavi med omejitvami in kreativnim procesom. V raziskovalnem delu so uporabljene kvalitativne metode, kot so analiza obstoječih virov, osebne izkušnje avtorja ter intervjuji z osebami, ki delujejo na področju video produkcije. Raziskava se osredotoča na zaznavanje kakovosti video vsebin tako s strani ustvarjalcev, kot tudi gledalcev, ki niso strokovno povezani s tem področjem.

Praktični del diplomskega dela predstavlja samostojno ustvarjen avdiovizualni izdelek, ki je nastal z uporabo minimalne snemalne opreme. Skozi proces načrtovanja, snemanja in postprodukcije je analizirano, kako omejena oprema vpliva na ustvarjalne odločitve in končni rezultat. Ugotovitve diplomskega dela kažejo, da minimalna oprema ne predstavlja nujno ovire, temveč lahko deluje kot katalizator kreativnosti ter omogoča nastanek kakovostnih in prepričljivih video vsebin, ki jih gledalci pogosto ne ločijo od produkcij, ustvarjenih z bistveno dražjo opremo.

Ključne besede:

video produkcija, minimalna oprema, kreativnost, omejitve, avdiovizualna vsebina

ABSTRACT

The diploma thesis entitled ***The challenge of using minimal equipment in video production*** addresses a common issue faced by many beginners in the field of video production, namely the perception that high-quality audiovisual content cannot be created without expensive and extensive technical equipment. In the contemporary digital environment, where information about video production is widely accessible yet excessively abundant, individuals often experience information overload. This frequently leads to self-doubt, unnecessary financial investments in equipment, and a subsequent loss of motivation to create.

The purpose of this diploma thesis is to examine whether minimal recording equipment truly represents an obstacle to the creation of high-quality video content, or whether limitations can instead serve as an advantage and a stimulus for creativity. The objective of the thesis is to raise awareness among viewers and creators that technical perfection alone does not guarantee content quality; rather, essential factors include a solid understanding of video production fundamentals, effective storytelling, a creative approach, and the thoughtful use of available resources.

The theoretical section of the thesis discusses the fundamental concepts of video production, the phases of the production process, production roles, and the differences between basic and professional equipment. Special emphasis is placed on the concept of minimal equipment, its advantages and disadvantages, and the relationship between limitations and the creative process. The research section employs qualitative research methods, including the analysis of existing sources, the author's personal experiences, and interviews with professionals working in the field of video production.

The practical component of the diploma thesis consists of an independently produced audiovisual work created using minimal recording equipment. Through the stages of planning, filming, and post-production, the study analyzes how limited equipment influences creative decision-making and the final outcome. The findings indicate that minimal equipment does not necessarily represent an obstacle; rather, it can function as a catalyst for creativity and enable the production of high-quality and compelling video content that viewers often cannot distinguish from productions created with significantly more advanced and expensive equipment.

Keywords:

video production, minimal equipment, creativity, limitations, audiovisual content

KAZALO VSEBINE

1 UVOD 8

1.1 Opis področja in opredelitev problema 8

1.2 Namen, cilji in osnovne trditve 9

1.3 Predpostavke in omejitve 9

1.4 Uporabljene raziskovalne metode 10

2 TEORIJA 11

2.1 Kaj je video produkcija 11

2.2 Tehnična oprema 11

2.3 Faze video produkcije 12

2.4 Vrste video produkcije 13

2.5 Vloge v video produkciji 13

3 PROBLEM MINIMALNE OPREME 15

3.1 Kaj pomeni »minimalna oprema« 15

3.2 Razlika med osnovno in profesionalno opremo 15

3.3 Kreativnost in DIY pristop 16

3.4 Ustvarjalni izziv 16

4 RAZISKAVE IN UGOTOVITVE 18

4.1 Moje lastne izkušnje 18

4.2 Video izdelek 19

4.2.1 Namen in zasnova video izdelka 21

4.2.2 Uvodni del in vzpostavitev raziskovalnega vprašanja 22

4.2.3 Primerjava med IPhone 17 Pro in SonyA7IV 24

4.2.4 Intervju z ustvarjalcem video vsebin 30

5 ANALIZA VIDEO IZDELKA IN POVEZAVA S POSTAVLJENIMI HIPOTEZAMI 33

5.1 Povezava s prvo hipotezo (H1) 33

5.2 Povezava z drugo hipotezo (H2) 34

5.3 Povezava s tretjo hipotezo (H3) 34

5.4 Povezava s četrto hipotezo (H4) 34

6 SKLEP 36

7 VIRI 39

KAZALO SLIK

SLIKA 1: UVODNI DEL VIDEO IZDELKA 24
SLIKA 2: KADER NAPRAV, KI SEM JIH PRIMERJAL 25
SLIKA 3: IPHONE 17 PRO PRIMERJAVA DETAJLOV 26
SLIKA 4: SONYA7IV PRIMERJAVA DETAJLOV 27
SLIKA 5: LOW LIGHT, SONYA7IV, ISO 160 29
SLIKA 6: LOW LIGHT, SONYA7IV, ISO 400 29
SLIKA 7: LOW LIGHT, IPHONE 17PRO 30

1 UVOD

Video produkcija je danes eno izmed najpomembnejših komunikacijskih in ustvarjalnih orodij sodobne družbe. Z razvojem digitalnih tehnologij, dostopnostjo pametnih telefonov, cenovno ugodnih kamer in spletnih platform je ustvarjanje video vsebin postalo dostopno širokemu krogu ljudi. Posamezniki lahko danes samostojno ustvarjajo videe za družbena omrežja, izobraževalne vsebine, promocijske materiale ali umetniške projekte. Kljub tej dostopnosti pa se začetniki in mladi ustvarjalci pogosto srečujejo z različnimi težavami, ki otežujejo njihov vstop v svet video produkcije.

Diplomsko delo kot strokovno delo manjšega obsega omogoča poglobljeno obravnavo izbranega problema ter hkrati nudi priložnost za pridobivanje izkušenj znanstveno-raziskovalnega in ustvarjalnega dela. Namen tega diplomskega dela je preučiti izbrano temo video produkcije z vidika uporabe minimalne snemalne opreme ter s tem pokazati sposobnost samostojne analize, kritičnega razmišljanja in praktične uporabe znanja.

1.1 Opis področja in opredelitev problema

Področje raziskovanja diplomskega dela je video produkcija s poudarkom na vlogi tehnične opreme pri ustvarjanju video vsebin. Video produkcija vključuje več medsebojno povezanih področij, kot so snemanje slike, zajem zvoka, osvetlitev, montaža in grafična obdelava. Kakovost končnega izdelka je rezultat tako tehničnih kot ustvarjalnih odločitev, kar pomeni, da oprema sama po sebi ne zagotavlja uspešnega rezultata.

V sodobnem okolju so ustvarjalci izpostavljeni veliki količini informacij o tehnični opremi, snemalnih tehnikah in produkcijskih postopkih. Začetniki se pogosto srečujejo z občutkom, da njihova oprema ni dovolj dobra, kar jih vodi v nenehno primerjanje z drugimi in v iskanje vedno boljše tehnologije. Zaradi tega se velikokrat bolj ukvarjajo z vprašanjem, katero kamero, mikrofon ali program uporabljati, kot pa s samo vsebino in sporočilom videa.

Problem, ki je pritegnil pozornost avtorja, je prav ta osredotočenost na opremo namesto na ustvarjalni proces. Mnogi začetniki porabijo veliko časa in denarja za nakup tehnične opreme, ki je ne znajo v celoti izkoristiti, ali pa se zaradi občutka tehnične neustreznosti sploh ne lotijo ustvarjanja. Reševanje tega problema je pomembno, saj lahko vodi k večji ustvarjalni svobodi, večji vključenosti ljudi v video produkcijo in bolj učinkovitemu učenju osnov snemanja in vizualnega pripovedovanja.

1.2 Namen, cilji in osnovne trditve

Namen diplomskega dela je raziskati, ali je mogoče z minimalno snemalno opremo ustvariti kakovostne in vizualno privlačne video vsebine ter kako omejitve tehnične opreme vplivajo na ustvarjalni proces. Delo želi pokazati, da kakovost videa ni odvisna zgolj od cene ali količine uporabljene opreme, temveč predvsem od znanja, kreativnosti in razumevanja osnov video produkcije.

Cilji diplomskega dela so:

- opredeliti pojem minimalne video opreme in njeno vlogo v video produkciji,
- analizirati vpliv tehnične opreme na ustvarjalni proces,
- raziskati, kako začetniki doživljajo omejitve glede opreme,
- ugotoviti, kako gledalci zaznavajo kakovost video vsebin,
- s praktičnim video projektom preveriti uporabnost minimalne opreme v praksi.

Na podlagi problema so postavljene naslednje osnovne trditve (hipoteze):

- **H1:** Začetniki v video produkciji porabijo preveč časa in sredstev za izbiro opreme, namesto da bi se osredotočili na ustvarjanje.
- **H2:** Prevelika količina teorije in tehničnih informacij začetnikom otežuje začetek ustvarjanja.
- **H3:** Omejena video oprema spodbuja kreativnost.
- **H4:** Gledalci brez strokovnega znanja ne zaznajo razlike med vsebino, posneto z minimalno ali profesionalno opremo, če je vsebina kakovostno predstavljena.

1.3 Predpostavke in omejitve

Pri pisanju diplomskega dela se izhaja iz predpostavke, da so sodelujoči v intervjujih iskreno izrazili svoje mnenje o uporabi minimalne opreme in kakovosti video vsebin. Predpostavlja se tudi, da bo praktični video projekt dovolj reprezentativen, da omogoča smiselno analizo vpliva omejene opreme.

Med omejitvami je treba izpostaviti, da bo število intervjuvancev omejeno, zato rezultatov ni mogoče posplošiti na celotno populacijo ustvarjalcev. Omejitev predstavlja tudi dejstvo, da so podatki pridobljeni predvsem iz osebnih izkušenj in manjšega vzorca mnenj. Prav tako je praktični del omejen z razpoložljivo opremo, časom in produkcijskimi pogoji.

1.4 Uporabljene raziskovalne metode

Diplomsko delo temelji na kombinaciji teoretičnega in praktičnega raziskovalnega pristopa. V teoretičnem delu bo uporabljena analiza strokovne literature s področja video produkcije, kreativnosti in uporabe tehnične opreme. Pregledani bodo osnovni koncepti, metode in modeli, ki pojasnjujejo proces nastajanja video vsebin.

Uporabni del bo vključeval analizo lastnih izkušenj avtorja ter izvedbo intervjujev z osebami, ki se ukvarjajo z video produkcijo. Ključni del raziskave predstavlja tudi izdelava kratkega videa z uporabo minimalne snemalne opreme, ki bo služil kot praktičen primer za preverjanje postavljenih hipotez in ugotovitev.

2 TEORIJA

2.1 Kaj je video produkcija

Video produkcija je celovit proces ustvarjanja avdiovizualne vsebine, ki vključuje načrtovanje, snemanje, obdelavo in distribucijo video materiala. Ne gre zgolj za tehnično dejanje snemanja slike in zvoka, temveč za ustvarjalni proces, v katerem se združujejo zgodba, vizualna kompozicija, zvok, ritem in sporočilo. Video kot medij ima posebno moč, saj združuje več čutov hkrati in omogoča neposredno ter čustveno močno komunikacijo z gledalcem.

V sodobnem okolju se video produkcija uporablja na številnih področjih: v izobraževanju, oglaševanju, novinarstvu, zabavni industriji, umetnosti in na družbenih omrežjih. Zaradi digitalizacije in razvoja dostopnih tehnologij se je video iz profesionalnih studiev preselil tudi v domača okolja, kjer posamezniki samostojno ustvarjajo vsebine za spletne platforme, kot so YouTube, Instagram in TikTok. To je povzročilo demokratizacijo produkcije, hkrati pa tudi povečalo konkurenco in pritisk na kakovost vsebine.

Video produkcijo lahko razumemo kot kombinacijo treh osnovnih elementov: tehničnega, vsebinskega in estetskega. Tehnični element zajema uporabo kamer, mikrofonov, osvetlitve in programske opreme. Vsebinski element se nanaša na zgodbo, sporočilo in namen videa. Estetski element pa vključuje kompozicijo kadra, barvno obdelavo, ritem montaže in vizualni slog. Uspešna video produkcija je rezultat ravnovesja med temi elementi, ne pa zgolj posledica uporabe napredne opreme.

2.2 Tehnična oprema

Tehnična oprema v video produkciji obsega vse naprave in pripomočke, ki omogočajo zajem, obdelavo in prikaz slike ter zvoka. Najpomembnejši del opreme je kamera, ki določa ločljivost, dinamični razpon, globino barv in splošno vizualno kakovost posnetka. Poleg kamere so pomembni tudi objektivi, ki vplivajo na zorni kot, globinsko ostrino in vizualni izraz.

Drugi ključni element je zajem zvoka. Mikrofon ima pogosto večji vpliv na zaznano kakovost videa kot sama kamera, saj slab zvok hitro odvrne gledalca. Poleg mikrofonov se uporabljajo tudi snemalniki zvoka, slušalke za nadzor in različni pripomočki za zmanjševanje šuma.

Osvetlitev predstavlja tretji pomemben tehnični element. Svetloba oblikuje prostor, poudarja subjekt in določa razpoloženje posnetka. Profesionalna produkcija uporablja studijske luči,

softboxe in reflektorje, vendar je možno dobre rezultate doseči tudi z naravno svetlobo ali osnovnimi LED lučmi.

V sodobni video produkciji je nepogrešljiva tudi programska oprema za montažo in obdelavo, kot so Adobe Premiere Pro, DaVinci Resolve ali Final Cut Pro. Ta omogoča sestavljanje posnetkov, barvno korekcijo, dodajanje zvoka, grafike in posebnih učinkov.

Pomembno je poudariti, da sama količina ali cena opreme ne zagotavlja kakovostnega izdelka. Ključno je razumevanje osnovnih principov in sposobnost prilagajanja razpoložljivim sredstvom.

2.3 Faze video produkcije

Video produkcija poteka v treh osnovnih fazah: predprodukciji, produkciji in postprodukciji.
Predprodukcija je faza načrtovanja. V tej fazi se določi namen videa, ciljno publiko, vsebino, scenarij, lokacije in tehnično pripravo. Dobro načrtovana predprodukcija zmanjša možnost napak in poveča učinkovitost snemanja.
Produkcija je faza snemanja. V tej fazi se uresničujejo načrti iz predprodukcije. Posnamejo se vsi potrebni kadri, zvok in dodatni materiali. Kakovost te faze je močno odvisna od organizacije, osvetlitve, zvoka in kompozicije.
Postprodukcija je faza obdelave. Vključuje montažo, barvno korekcijo, obdelavo zvoka, dodajanje grafike in končno izvoz videa. V tej fazi se surovi material spremeni v končni izdelek.

2.4 Vrste video produkcije

Video produkcija obsega različne vrste vsebin. Med najpogostejše sodijo:

- videospoti,
- oglasni in promocijski videi,
- izobraževalni in razlagalni videi,
- dokumentarni filmi,
- igrani kratki filmi,
- vsebine za družbena omrežja.

Vsaka vrsta ima svoje zakonitosti, cilje in tehnične zahteve. Na primer oglasni video mora biti kratek in prepričljiv, dokumentarni film pa temelji na pripovedovanju resničnih zgodb.

2.5 Vloge v video produkciji

Video produkcija je praviloma timsko delo, v katerem ima vsak sodelujoči svojo vlogo in odgovornost. V profesionalnih produkcijah so te vloge jasno razdeljene, saj je za kakovosten končni izdelek potrebno usklajeno sodelovanje več strokovnjakov.

Režiser je odgovoren za celotno ustvarjalno vizijo projekta. Skrbi za zgodbo, vzdušje, način pripovedovanja in za to, da vsi elementi videa sledijo skupni ideji. Režiser vodi ekipo in sprejema ključne odločitve o tem, kako bo video izgledal in kakšno sporočilo bo posredoval.

Snemalec je zadolžen za tehnično in estetsko izvedbo slike. Odloča o postavitvi kamere, izbiri kadrov, gibanju kamere in osvetlitvi. Njegovo delo neposredno vpliva na vizualni videz videa.

Tonski mojster skrbi za zajem in kakovost zvoka. To vključuje snemanje dialogov, zvokov okolja in drugih zvočnih elementov. Slab zvok lahko močno zmanjša kakovost videa, zato je ta vloga izjemno pomembna.

Montažer je oseba, ki iz posnetega materiala ustvari končni izdelek. S pomočjo montaže določa ritem, zaporedje kadrov in čustveni tok videa. Montaža lahko popolnoma spremeni pomen in doživljanje posnetega materiala.

Producent skrbi za organizacijo, proračun, urnike in logistiko projekta. V profesionalnem okolju omogoča, da se ustvarjalci lahko osredotočijo na vsebino.

Pri manjših ali samostojnih produkcijah pa vse te vloge pogosto prevzame ena oseba. To zahteva širok nabor znanja, a hkrati omogoča večjo ustvarjalno svobodo in neposreden nadzor nad celotnim procesom. Prav v takšnih okoliščinah postane minimalna oprema pomemben dejavnik, saj spodbuja ustvarjalca, da se osredotoči na osnovne principe videa in ne na tehnično kompleksnost.

3 PROBLEM MINIMALNE OPREME

3.1 Kaj pomeni »minimalna oprema«

Ko govorim o minimalni opremi v video produkciji, ne mislim na slabo ali neprimerno opremo, temveč na zavestno omejen nabor tehničnih sredstev, s katerimi je še vedno mogoče ustvarjati kakovostne video vsebine. Minimalna oprema zame pomeni uporabo ene kamere ali snemalne naprave, osnovnega objektiva, stojala, preprostega vira svetlobe in osnovne programske opreme za montažo.

Na začetku svoje poti sem tudi sam verjel, da je za kakovostno video produkcijo nujno potrebna napredna in draga oprema. Ko sem si kupil rabljeno kamero Sony A7 II in osnovni kit objektiv, sem imel občutek, da sem že v izhodišču omejen. Oprema je bila tehnično starejša, objektiv ni omogočal velike prilagodljivosti, dodatne osvetlitve pa sploh nisem imel. Kljub temu sem z njo lahko začel ustvarjati.

Kasneje sem ugotovil, da veliko začetnikov doživlja podobno dilemo. (Riverside, 2024) priimek naj bo izven oklepaja

navaja, da začetniki pogosto precenjujejo pomen tehničnih specifikacij in podcenjujejo pomen razumevanja svetlobe, kadra in vsebine. Podobno (Roxas, 2022) priimek izven oklepaja poudarja, da minimalistični pristop k produkciji ustvarjalca prisili, da se osredotoči na bistvo – na to, kaj želi povedati, in kako to povedati z razpoložljivimi sredstvi.

Minimalna oprema zato zame ni pomanjkljivost, ampak izhodišče za učenje. Omejitve mi niso preprečevale ustvarjanja, temveč so mi pomagale razumeti, kaj je pri video produkciji res pomembno.

3.2 Razlika med osnovno in profesionalno opremo

Razlika med osnovno in profesionalno opremo je v praksi precej večplastna. Profesionalna oprema ponuja več tehničnih možnosti, večji nadzor nad sliko in zvokom ter večjo zanesljivost v zahtevnih pogojih. Osnovna oprema pa je enostavnejša, bolj dostopna in pogosto lažja za uporabo.

Sam sem to razliko zelo jasno izkusil na dogodku, kjer sem fotografiral z osnovno opremo, medtem ko je moj sodelavec uporabljal boljšo kamero, profesionalni objektiv in bliskavico. V temnejšem notranjem prostoru sam nisem imel možnosti uporabljati bliskavice, zato sem bil prisiljen poiskati drugačne rešitve. Moral sem se premišljeno postaviti glede na obstoječe vire

svetlobe – žarnice, sveče in naravno svetlobo – ter sproti prilagajati nastavitve ISO, zaslonke in zaklopa.

Ta situacija me je naučila več kot katerikoli teoretični vodič. Spoznal sem, kako pomembno sta razumevanje svetlobe in pravilna uporaba osnovnih nastavitev kamere. Čeprav je imel sodelavec boljšo opremo, sem z ustrezno postavitvijo in prilagoditvijo nastavitev lahko dosegel zadovoljive rezultate.

(Film Riot, 2023) vir izven oklepaja povsod ugotavlja, da gledalci pogosto ne zaznajo razlike med posnetki, ustvarjenimi z osnovno ali profesionalno opremo, če je vsebina dobro zasnovana. (Everything Film Equipment, 2025) prav tako navaja, da je razlika v končnem rezultatu pogosto manjša, kot si ustvarjalci predstavljajo. Moje osebne izkušnje to potrjujejo.

3.3 Kreativnost in DIY pristop

Kreativnost razumem kot sposobnost prilagajanja in iskanja rešitev v neidealnih pogojih. Po definiciji je kreativnost zmožnost ustvarjanja novih in uporabnih idej. V video produkciji se ta sposobnost pogosto najbolj izrazi ravno takrat, ko so sredstva omejena.

DIY pristop je postal naravni del mojega ustvarjalnega procesa. Ker nisem imel ekipe ali dodatne opreme, sem moral sam prevzeti več vlog – snemalca, fotografa, montažerja in organizatorja. To mi je omogočilo boljše razumevanje celotnega produkcijskega procesa in mi dalo več nadzora nad končnim rezultatom.

(Everything Film Equipment, 2025) navaja, da omejitve pogosto sprožijo večjo kreativnost, saj ustvarjalca prisilijo v razmišljanje zunaj ustaljenih okvirjev. V mojem primeru se je to pokazalo pri izbiri kadrov, uporabi naravne svetlobe in prilagajanju prostora snemanju.

3.4 Ustvarjalni izziv

Ustvarjalni izziv zame pomeni zavestno odločitev, da ustvarjam kljub omejitvam in ne čakam na idealne pogoje. Dolgo časa sem sam sebe zaviral, ker sem mislil, da za določene projekte potrebujem boljšo opremo. Ta miselnost me je ovirala bolj kot sama oprema.

Ko sem se odločil, da projekte vseeno izpeljem z razpoložljivimi sredstvi, sem ugotovil, da se s tem odprejo nove možnosti. (What is a Creative Challenge and How Can It Help You Reaching Your (Creative) Goals, 2025) poudarja, da ustvarjalni izzivi pomagajo preseči ustvarjalne blokade in razviti disciplino. To se je potrdilo tudi pri meni.

Skozi čas sem spoznal tudi druge ustvarjalce, ki so mi s svojimi izkušnjami pomagali razbliniti številne dvome, tudi tista vprašanja, ki sem jih sam dojemal kot neumna. Prav izmenjava izkušenj in praksa sta mi pokazali, da je znanje pomembnejše od opreme in da minimalna oprema ni ovira, temveč priložnost za rast.

4 RAZISKAVE IN UGOTOVITVE

V teoretičnem delu diplomskega dela sem predstavil osnove video-produkcije, pomen tule je spet problem z oblikovanjem
tehnične opreme in problematiko minimalne opreme. V raziskovalnem delu želim preveriti, ali se ugotovitve iz literature ujemajo z dejanskimi izkušnjami ustvarjalcev video vsebin.
Raziskava temelji na lastnih izkušnjah, pridobljenih skozi večletno ukvarjanje z video produkcijo in fotografijo ter na intervjuju z osebo, ki se prav tako ukvarja z ustvarjanjem video vsebin. Namen raziskave je ugotoviti, kakšno vlogo ima oprema pri začetkih ustvarjalne poti, kako vpliva na kreativnost posameznika in ali gledalci dejansko zaznavajo razliko med vsebinami, ustvarjenimi z različno kakovostno opremo.
Posebna pozornost je namenjena preverjanju štirih postavljenih hipotez, ki izhajajo iz osebnih opažanj in teoretičnih ugotovitev.

4.1 Moje lastne izkušnje

Moje zanimanje za video produkcijo se je začelo predvsem zaradi želje po ustvarjanju zgodb skozi video vsebine. Na začetku sem bil prepričan, da je za kakovostno ustvarjanje potrebno imeti profesionalno opremo, zato sem veliko časa namenjal raziskovanju kamer, objektivov, mikrofonov in druge snemalne opreme.

Moja prva kamera je bila rabljena Sony A7 II, ki sem jo uporabljal skupaj z osnovnim kit objektivom in starejšim stojalom. Čeprav oprema ni bila najnovejša ali profesionalna, mi je omogočila prve korake v svetu video produkcije.

Kmalu po začetku ustvarjanja sem naletel na težavo, ki jo danes prepoznavam kot eno največjih ovir za začetnike. To ni bila oprema sama, ampak količina informacij. Na spletu sem našel ogromno vsebin o uporabi ISO vrednosti, zaslonke, hitrosti zaklopa, goriščne razdalje, barvnih profilov, snemalnih tehnik in različnih vrst objektivov. Sprva sem imel občutek, da moram razumeti vse naenkrat, preden lahko sploh začnem ustvarjati.

Ta občutek je pogosto povzročal dvome o lastnem znanju in opremi. Namesto da bi snemal, sem veliko časa namenjal gledanju videov in prebiranju člankov o tem, kako bi moral snemati.

Pomembno prelomnico predstavlja fotografiranje dogodka, kjer sem delal skupaj z ustvarjalcem, ki je imel boljšo kamero, profesionalni objektiv in dodatno bliskavico. Sam teh

pripomočkov nisem imel. Zaradi slabših svetlobnih pogojev sem moral iskati drugačne rešitve. Uporabljal sem naravno svetlobo, svetlobo žarnic in druge vire osvetlitve v prostoru. Ob tem sem začel bolje razumeti delovanje ISO vrednosti in vpliv svetlobe na končno fotografijo.

Prav ta izkušnja mi je pokazala, da me omejitve opreme niso ustavljale, ampak so me prisilile v razmišljanje in iskanje rešitev. Namesto da bi se zanašal na dodatno opremo, sem se moral zanašati na svoje znanje in opazovanje okolice.

Kasneje sem imel veliko idej za snemanje različnih projektov, vendar sem jih pogosto odlagal, ker sem menil, da z obstoječo opremo ne bodo dovolj kakovostni. Šele ko sem se odločil, da projekte vseeno izvedem, sem ugotovil, da je bila največja ovira predvsem v mojem načinu razmišljanja.

Skozi prakso sem spoznal številne ustvarjalce, snemalce in fotografe, ki so mi pomagali razumeti, da oprema sama po sebi ne ustvarja dobre vsebine. Njihovi nasveti in izkušnje so mi pokazali, da so zgodba, izvedba in kreativnost pogosto pomembnejši od tehničnih specifikacij.

Na podlagi lastnih izkušenj lahko zaključim, da je minimalna oprema pogosto zadostna za začetek ustvarjanja. Veliko pomembnejša sta pripravljenost na učenje in redna praksa.

4.2 Video izdelek

Za praktični del diplomskega dela sem izdelal video izdelek, katerega namen je bil preveriti in prikazati, ali lahko sodobna minimalna oprema doseže rezultate, ki so primerljivi z bistveno dražjo in profesionalno opremo. Video je zasnovan kot primerjalni test med pametnim telefonom **iPhone 17 Pro** in profesionalnim fotoaparatom **Sony A7 IV**, ki predstavlja eno izmed najbolj priljubljenih kamer med ustvarjalci video vsebin.

Ideja za video je nastala iz vprašanja, s katerim sem se sam pogosto srečeval na začetku svoje poti: *Ali res potrebujem drago profesionalno opremo za ustvarjanje kakovostnih video vsebin?* Veliko začetnikov namreč verjame, da brez vrhunskih kamer, objektivov in dodatne opreme ne morejo ustvariti vizualno privlačnega izdelka. Sam sem imel podobne pomisleke, zato sem želel skozi praktičen primer preveriti, koliko razlike dejansko opazijo gledalci.

Video je sestavljen iz dveh delov. Prvi del predstavlja primerjavo posnetkov, ustvarjenih z iPhonom 17 Pro in Sony A7 IV, drugi del pa vključuje intervju z mojim kolegom, ki se že več let aktivno ukvarja z video produkcijo. Namen intervjuja je bil pridobiti mnenje osebe z več

praktičnimi izkušnjami in preveriti, kako sam gleda na pomen opreme pri ustvarjanju video vsebin.

V videu sem posnel enake kadre z obema napravama pod enakimi pogoji. Pri snemanju sem pazil na primerljivo kompozicijo, osvetlitev in gibanje kamere, da bi bila primerjava čim bolj objektivna. Posnetki so bili nato urejeni na podoben način, brez pretiranih barvnih popravkov ali dodatnih učinkov, saj je bil namen prikazati dejanske sposobnosti obeh naprav.

Posebna pozornost je bila namenjena področjem, kjer se med napravama običajno pričakuje največ razlik, in sicer:

- ostrina slike,
- dinamični razpon,
- delovanje v slabših svetlobnih pogojih,
- globinska ostrina,
- splošni vizualni vtis.

V drugem delu videa je predstavljen intervju z ustvarjalcem video vsebin, ki je delil svoje izkušnje glede začetkov v video produkciji, pomena tehničnega znanja in vpliva opreme na končni rezultat. V intervjuju je poudaril, da kakovost vsebine ni odvisna samo od cene opreme, temveč predvsem od znanja ustvarjalca, njegove kreativnosti in sposobnosti prilagajanja različnim situacijam. Njegove ugotovitve se v veliki meri ujemajo z ugotovitvami, do katerih sem prišel sam med izdelavo diplomskega dela.

Pri analizi posnetkov sem ugotovil, da so razlike med napravama sicer opazne, predvsem pri zahtevnejših pogojih snemanja, vendar niso tako velike, kot bi marsikdo pričakoval. Sony A7 IV je pokazal prednosti pri delu v slabši svetlobi, pri ustvarjanju bolj kinematografskega videza in pri večjih možnostih naknadne obdelave posnetkov. Po drugi strani pa je iPhone 17 Pro presenetil z zelo kakovostno sliko, dobro stabilizacijo in enostavno uporabo.

Najbolj zanimiva ugotovitev je bila, da večina oseb, ki si je ogledala video brez predhodne razlage, ni bila povsem prepričana, kateri posnetki so bili ustvarjeni s telefonom in kateri s profesionalno kamero. Tudi sogovornik v intervjuju je izpostavil, da povprečen gledalec običajno več pozornosti nameni zgodbi, vsebini in sporočilu videa kot sami tehnični opremi, s katero je bil posnet.

Video izdelek zato predstavlja praktični dokaz, da kakovost video vsebine ni odvisna izključno od cene opreme. Pomembno vlogo imajo znanje ustvarjalca, razumevanje svetlobe, kompozicije, pripovedovanja zgodbe in sposobnost izkoristiti opremo, ki jo ima na voljo. Tudi

naprava, ki jo ima posameznik vsak dan v žepu, lahko ob pravilni uporabi ustvari rezultate, ki so za veliko večino gledalcev povsem primerljivi s profesionalno opremo.

S tem videom sem želel pokazati, da začetniki ne potrebujejo takoj najdražje opreme za začetek ustvarjanja. Veliko pomembneje je, da začnejo snemati, pridobivati izkušnje in razvijati svoje znanje. Šele ko ustvarjalec doseže meje svoje trenutne opreme, postane nadgradnja smiselna in upravičena. Prav ta ugotovitev predstavlja eno izmed ključnih sporočil celotnega diplomskega dela.

4.2.1 Namen in zasnova video izdelka

Praktični del diplomskega dela predstavlja samostojno izdelan video izdelek, katerega glavni namen je bil raziskati in prikazati dejanski vpliv snemalne opreme na kakovost končnega izdelka ter preveriti nekatere predpostavke, predstavljene v teoretičnem delu naloge. Ideja za video ni nastala zgolj kot ustvarjalni projekt, temveč kot praktičen eksperiment, s katerim sem želel preveriti, ali je prepričanje o nujnosti drage in profesionalne opreme zares upravičeno.
Izbira tematike ni naključna, ampak neposredno izhaja iz mojih lastnih začetkov v video produkciji. Tudi sam sem bil dolgo časa prepričan, da kakovost ustvarjenih vsebin določa predvsem tehnična oprema. Veliko časa sem namenil raziskovanju kamer, objektivov, mikrofonov in ostalih pripomočkov, pogosto pa sem zaradi občutka, da nimam dovolj dobre opreme, odlašal z izvedbo lastnih projektov.
Sčasoma sem skozi praktično delo in pogovore z drugimi ustvarjalci ugotovil, da je takšno razmišljanje pogosto napačno. Vedno bolj sem opažal, da veliko večjo razliko ustvarijo znanje, razumevanje svetlobe, kompozicije, gibanja kamere in sposobnost pripovedovanja zgodbe kot pa sama cena uporabljene opreme. Prav zato sem želel ustvariti video, ki bi to vprašanje obravnaval na razumljiv in praktičen način.
Video je bil zasnovan kot kombinacija osebne predstavitve, praktične primerjave in intervjuja z ustvarjalcem, ki se že dlje časa ukvarja z video produkcijo. Takšna struktura gledalcu omogoča, da ne spremlja zgolj mojega osebnega mnenja, ampak dobi tudi vpogled v praktične primere in izkušnje druge osebe z istega področja.
Na začetku videa gledalca nagovorim z enostavnim vprašanjem: *»Ali res potrebujemo najboljšo opremo za ustvarjanje kakovostnih video vsebin?«* To vprašanje predstavlja osrednjo raziskovalno nit celotnega projekta in hkrati povzema bistvo diplomskega dela.

Že uvodni del je namenoma zasnovan tako, da gledalca spodbudi k razmišljanju o lastnem dojemanju kakovosti video vsebin. Namesto takojšnjega podajanja odgovorov poskuša ustvariti dvom o splošno razširjenem prepričanju, da je draga oprema glavni pogoj za profesionalen rezultat.

Po uvodnem nagovoru sledi kratek kinematografski prikaz, ki vsebuje estetsko zasnovane kadre in fotografije, ustvarjene med samim procesom snemanja. Namen tega dela ni zgolj vizualna popestritev, temveč prikaz, da je mogoče tudi z razmeroma preprostim produkcijskim pristopom ustvariti privlačno in profesionalno delujočo predstavitev.

Celotna zasnova videa temelji na ideji postopnega razvijanja vprašanja. Gledalec najprej spozna problem, nato vidi praktične primere, sledi tehnična primerjava med telefonom in profesionalno kamero, nato intervju z ustvarjalcem video vsebin, na koncu pa zaključna misel, ki povzema glavno sporočilo celotnega diplomskega dela.

Pri izdelavi videa nisem želel dokazovati, da so pametni telefoni boljši od profesionalnih kamer ali da profesionalna oprema ni pomembna. Nasprotno, namen je bil prikazati, da ima vsaka naprava svoje prednosti in omejitve ter da končno kakovost v veliki meri določa človek, ki stoji za kamero. Prav zaradi tega video ne predstavlja tekmovanja med napravama, ampak razmislek o vlogi znanja, izkušenj in kreativnosti pri ustvarjanju sodobnih video vsebin.

S tem praktičnim projektom sem želel teorijo, predstavljeno v prejšnjih poglavjih diplomskega dela, prenesti v realno okolje in preveriti, kako se ugotovitve iz literature odražajo v dejanski uporabi opreme in ustvarjalnem procesu.

4.2.2 Uvodni del in vzpostavitev raziskovalnega vprašanja

Pri načrtovanju video izdelka sem veliko pozornosti namenil že samemu uvodu. Moj namen ni bil zgolj predstaviti teme ali gledalca informirati o vsebini videa, ampak predvsem vzbuditi

zanimanje in ga spodbuditi k razmišljanju. Zaradi tega se video začne z zelo preprostim, vendar premišljeno izbranim vprašanjem: *»Imam eno vprašanje.«*

Namesto neposrednega podajanja informacij sem želel ustvariti občutek radovednosti. Gledalec v prvem trenutku ne ve, kakšno vprašanje bo sledilo, zato njegova pozornost ostane usmerjena na vsebino. Šele nato sledi glavno vprašanje videa, ki predstavlja tudi osrednje raziskovalno vprašanje mojega diplomskega dela: *Ali za ustvarjanje kakovostnih video vsebin res potrebujemo najboljšo in najdražjo opremo?*

Takšen način uvoda sem izbral namenoma, saj sem želel že v prvih sekundah izpostaviti problem, s katerim sem se srečeval tudi sam. Ko sem začenjal svojo ustvarjalno pot, sem ogromno časa porabil za razmišljanje o tem, katero opremo potrebujem, katera kamera je dovolj dobra in ali lahko z opremo, ki jo imam, sploh ustvarim kakovosten izdelek. Šele kasneje sem ugotovil, da sem veliko več energije namenjal opremi kot pa dejanskemu ustvarjanju.

Po uvodnem vprašanju sledi kratek vizualni oziroma kinematografski del videa. Ta del nima zgolj estetske funkcije, ampak ima pomembno pripovedno vlogo. Gledalec skozi različne kadre spremlja prihod na lokacijo, gibanje skozi prostor in nastanek fotografij, ki se kasneje prikažejo na zaslonu.

Pri izbiri teh kadrov sem želel ustvariti občutek avtentičnosti in pokazati dejanski ustvarjalni proces. Namesto da bi gledalec videl samo končni rezultat, vidi tudi pot do tega rezultata. S tem sem želel poudariti, da kakovostna vsebina ne nastane zgolj zaradi dobre opreme, ampak predvsem zaradi načrtovanja, opazovanja okolice in sposobnosti izkoristiti dane pogoje.

Prikaz fotografij, ki nastanejo med samim dogajanjem, ima dodatno simbolno vrednost. Predstavlja konkreten dokaz, da lahko že z razmeroma preprostim pristopom nastanejo vizualno privlačni rezultati. Hkrati gledalcu omogoča neposredno povezavo med ustvarjalnim procesom in njegovim končnim izdelkom.

Pri montaži tega dela videa sem namenoma uporabil počasnejši tempo, estetsko kompozicijo in tekoče prehode med kadri. Moj namen ni bil ustvariti spektakularnega uvoda s kompleksnimi učinki, ampak doseči prijeten in naraven občutek, ki gledalca pripravi na nadaljevanje vsebine.

Po zaključku uvodnega vizualnega dela se struktura videa spremeni. Kamera preide v statično postavitev, kjer neposredno nagovorim gledalca in začnem razlagati problematiko minimalne opreme. Ta sprememba ritma ni naključna, saj predstavlja prehod iz bolj čustvenega in vizualnega uvoda v analitični del predstavitve.

V nadaljevanju začnem govoriti o vprašanjih, ki so zaznamovala tudi moje osebne začetke: ali res potrebujemo najboljšo kamero, ali lahko kakovostno ustvarjamo tudi z omejenimi sredstvi in zakaj toliko začetnikov meni, da brez drage opreme sploh ne morejo začeti ustvarjati.

Menim, da prav ta vprašanja predstavljajo eno največjih težav sodobne video produkcije. Zaradi ogromne količine informacij na spletu se ustvarjalci pogosto znajdejo v položaju, ko več časa namenijo raziskovanju opreme kot pa dejanskemu ustvarjanju. Tudi sam sem bil večkrat v takšni situaciji in sem številne projekte odlagal zgolj zato, ker sem bil prepričan, da moja oprema ni dovolj dobra.

Zaradi tega uvod videa ni namenjen samo predstavitvi teme, ampak tudi predstavitvi osebnega problema, ki je skozi čas postal osrednje raziskovalno vprašanje tega diplomskega dela. Na ta način video že od samega začetka povezuje teoretična izhodišča, praktične izkušnje in nadaljnjo analizo, ki sledi v naslednjih delih predstavitve.

Slika 1: Uvodni del video izdelka

Vir: Lastni vir.

4.2.3 Primerjava med IPhone 17 Pro in SonyA7IV

Osrednji del video izdelka predstavlja praktična primerjava med pametnim telefonom iPhone 17 Pro in brezzrcalnim fotoaparatom Sony A7 IV. Namen primerjave ni bil ugotoviti, katera naprava je objektivno boljša, temveč prikazati razlike v načinu delovanja, možnostih

ustvarjanja in končnem rezultatu ter odgovoriti na vprašanje, ali lahko sodobni pametni telefon predstavlja dovolj kakovostno orodje za ustvarjanje vizualno privlačnih vsebin.

Primerjava je bila zasnovana na način, ki gledalcu omogoča neposredno opazovanje razlik med obema napravama. Namesto predstavljanja tehničnih specifikacij sem želel prikazati dejanske rezultate v realnih situacijah in na primerih, ki jih lahko razume tudi nekdo brez poglobljenega tehničnega znanja.

Po uvodnem delu videa se zato začne razprava o vprašanju, ali je profesionalna kamera danes še vedno nujna za ustvarjanje kakovostnih vsebin ali pa je tehnološki razvoj pametnih telefonov to razliko bistveno zmanjšal.

Že v zadnjih nekaj letih so pametni telefoni dosegli izjemen napredek na področju fotografije in videografije. Napredni algoritmi za računalniško obdelavo slike, umetna inteligenca in vedno zmogljivejši slikovni procesorji omogočajo rezultate, ki so bili še pred nekaj leti mogoči predvsem s profesionalno opremo. Prav zaradi tega postaja vprašanje izbire opreme vedno bolj zanimivo tako za začetnike, kot tudi za izkušene ustvarjalce.

Slika 2: Kader naprav, ki sem jih primerjal

Vir: Lastni vir.

Ostrina in podrobnosti slike

Prvi del primerjave se osredotoča na ostrino in količino vidnih podrobnosti na posnetkih. Pri običajnem gledanju na telefonu ali računalniku razlike med napravama niso izrazite, vendar

postanejo bistveno bolj opazne pri povečavi slike oziroma podrobnejšem pregledu posameznih elementov.

Pri uporabi Sony A7 IV je mogoče opaziti več naravnih detajlov, boljšo reprodukcijo tekstur in več informacij v sami fotografiji oziroma videoposnetku. Pri povečavi ostanejo robovi objektov bolj definirani, strukture pa delujejo bolj naravno in manj umetno obdelane.

Na drugi strani iPhone 17 Pro s pomočjo računalniške obdelave slike dosega zelo impresivne rezultate, vendar je pri večjih povečavah mogoče opaziti vpliv programske obdelave. Algoritmi poskušajo izboljšati ostrino in zmanjšati šum, pri čemer lahko določeni detajli izgubijo svojo naravno strukturo ali dobijo nekoliko umetni videz.

To pa ne pomeni, da je rezultat slab. Ravno nasprotno – za večino uporabnikov in za večino objav na družbenih omrežjih je kakovost slike več kot zadovoljiva in pogosto celo odlična.

Slika 3: IPhone 17 Pro Primerjava Detajlov

Vir: Lastni vir.

Slika 4: SonyA7IV Primerjava Detajlov

Vir: Lastni vir.

Računalniška obdelava slike pri pametnem telefonu

Ena največjih razlik med obema napravama ni sama kakovost senzorja, ampak način obdelave slike.

Med uporabo iPhona uporabnik praktično ne razmišlja o tehničnih nastavitvah. Naprava sama analizira prizor, prepozna obraz, nebo, vegetacijo, kontraste in svetlobne razmere ter v zelo kratkem času izvede številne izračune, katerih rezultat je vizualno privlačna fotografija ali videoposnetek.

Velik del končnega videza tako nastane s pomočjo programske opreme in umetne inteligence, ki samodejno prilagaja osvetlitev, kontrast, ostrino, nasičenost barv in zmanjševanje šuma.

Prav zaradi tega lahko tudi popoln začetnik brez večjega predznanja ustvari zelo kakovosten rezultat. To predstavlja eno največjih prednosti sodobnih pametnih telefonov in je tudi eden od razlogov, zakaj danes vedno več ljudi ustvarja kakovostne vsebine brez profesionalne opreme.

Popoln nadzor pri Sony A7 IV

V nadaljevanju videa predstavim tudi bistveno prednost profesionalne kamere.

Sony A7 IV uporabniku ne ponuja zgolj kakovostnega senzorja, ampak predvsem popoln ustvarjalni nadzor nad skoraj vsemi parametri snemanja.

Fotograf oziroma snemalec lahko sam določa:

- ISO občutljivost,
- hitrost zaklopa,
- zaslonko,
- goriščno razdaljo,
- način ostrenja,
- profil barv,
- ekspozicijo,
- ravnovesje beline,
- način merjenja svetlobe
- in številne druge parametre.

To pomeni, da končni rezultat ni odvisen od algoritmov, ampak predvsem od znanja in izkušenj ustvarjalca.

Ravno tukaj se najbolj pokaže razlika med začetnikom in izkušenim snemalcem. Profesionalna kamera uporabniku omogoča bistveno več ustvarjalne svobode, vendar hkrati zahteva tudi precej več znanja in razumevanja fotografskih ter snemalnih principov.

Primerjava snemanja v slabših svetlobnih pogojih

Poseben del primerjave je namenjen tudi snemanju v zahtevnejših svetlobnih razmerah.

Na prvi pogled iPhone 17 Pro pogosto preseneti z zelo svetlimi in dobro osvetljenimi rezultati. Programska oprema samodejno poveča svetlost prizora in poskrbi, da je vidnih čim več podrobnosti tudi tam, kjer bi jih bilo sicer bistveno manj.

Takšen rezultat je za večino uporabnikov zelo privlačen, saj omogoča kakovostno fotografiranje brez dodatnega znanja.

Pri Sony A7 IV pa je pristop drugačen. Kamera uporabniku omogoča popoln nadzor nad svetlobo in ekspozicijo, zato lahko ustvarjalec sam določi, kateri deli prizora bodo poudarjeni in kateri bodo ostali v senci.

Prav ta ustvarjalna svoboda omogoča bistveno več umetniškega izražanja in ustvarjanje želenega razpoloženja v kadru. Namesto da kamera sama sprejme vse odločitve, jih sprejema snemalec.

Slika 5: Low light, SonyA7IV, ISO 160

Vir: Lastni vir.

Slika 6: Low light, SonyA7IV, ISO 400

Vir: Lastni vir.

Slika 7: Low light, IPhone 17Pro

Vir: Lastni vir.

Z mojega vidika predstavlja prav ta ustvarjalni nadzor eno največjih prednosti profesionalne opreme. Kljub temu pa rezultati sodobnih pametnih telefonov dokazujejo, da razlika za povprečnega gledalca pogosto ni tako velika, kot bi pričakovali.

Nasprotno – v številnih primerih lahko dobro posnet in premišljeno zmontiran video, ustvarjen s telefonom, pri gledalcu ustvari enako pozitiven vtis kot vsebina, posneta z bistveno dražjo profesionalno opremo. Ta ugotovitev neposredno podpira eno izmed osrednjih hipotez diplomskega dela in dodatno potrjuje, da kakovost vsebine ni odvisna izključno od uporabljene tehnologije, temveč predvsem od človeka, ki stoji za kamero.

4.2.4 Intervju z ustvarjalcem video vsebin

Pomemben del praktičnega video izdelka predstavlja tudi intervju z ustvarjalcem video vsebin, ki se že več let aktivno ukvarja s področjem snemanja in produkcije. Namen vključitve intervjuja ni bil zgolj popestritev videa, temveč pridobitev dodatnega strokovnega pogleda iz

prakse ter primerjava njegovih izkušenj z mojimi lastnimi ugotovitvami in z ugotovitvami, predstavljenimi v teoretičnem delu diplomskega dela.

Menim, da imajo praktične izkušnje ljudi, ki se s področjem video produkcije srečujejo vsakodnevno, veliko vrednost, saj pogosto pokažejo razlike med teorijo in dejanskim delom na terenu. Prav zato sem želel v video vključiti tudi drugo osebo, ki lahko s svojega zornega kota predstavi pomen opreme, ustvarjalnosti in praktičnega znanja.

Intervju je bil izveden v obliki sproščenega pogovora z vnaprej pripravljenimi vprašanji. Vprašanja so bila zasnovana tako, da se neposredno navezujejo na raziskovalni problem diplomskega dela in na postavljene hipoteze.

Prvo vprašanje se je nanašalo na njegovo ustvarjalno pot in izkušnje na področju video produkcije. Sogovornik je predstavil svoje začetke in področja ustvarjanja, s katerimi se največ ukvarja. Njegov odgovor je pokazal, da se praktične izkušnje in znanje razvijajo predvsem skozi delo in pridobivanje izkušenj na različnih projektih, ne pa zgolj z nakupom vedno nove opreme.

V nadaljevanju sem ga vprašal, s kakšno opremo je začel svojo ustvarjalno pot. Njegov odgovor je ponovno potrdil eno izmed glavnih ugotovitev moje raziskave, in sicer da večina ustvarjalcev svoje prve korake naredi z razmeroma preprosto in cenovno dostopno opremo. Profesionalna oprema običajno pride šele kasneje, ko ustvarjalec že razvije svoje znanje in ugotovi, katere funkcionalnosti pri svojem delu dejansko potrebuje.

Posebej zanimiv del intervjuja je bilo vprašanje o razumevanju pojma minimalna oprema. Sogovornik minimalne opreme ni opredelil skozi vrednost ali znamko posamezne naprave, ampak skozi njeno uporabnost. Izpostavil je, da je bistveno pomembneje imeti opremo, ki omogoča izvedbo zastavljenega projekta, kot pa posedovati veliko količino profesionalne opreme, ki je ustvarjalec ne zna učinkovito uporabljati.

Na vprašanje o nujni opremi je sogovornik posebej poudaril pomen svetlobe. Njegov odgovor je sovpadal tudi z mojimi osebnimi izkušnjami iz začetkov ustvarjanja, ko sem moral zaradi pomanjkanja dodatne opreme iskati naravne vire svetlobe in se prilagajati razmeram na lokaciji snemanja. Izpostavil je, da lahko dobra svetloba bistveno izboljša kakovost posnetka ne glede na to, ali je bil ustvarjen s telefonom ali profesionalno kamero.

Pomemben del intervjuja se je nanašal tudi na vpliv omejene opreme na ustvarjalni proces. Sogovornik je poudaril, da omejitve pogosto predstavljajo priložnost za razvoj kreativnosti in drugačnega razmišljanja. Kadar ustvarjalec nima na voljo vseh pripomočkov, mora poiskati alternativne rešitve, bolje izkoristiti prostor, svetlobo in kompozicijo ter se bolj osredotočiti na samo zgodbo.

Njegovo razmišljanje neposredno podpira tudi eno izmed mojih postavljenih hipotez, da omejena oprema lahko spodbuja kreativnost ravno zaradi neidealnih pogojev dela. Namesto da bi ustvarjalca omejevala, ga pogosto prisili v iskanje novih rešitev in drugačnih pristopov.
V enem izmed vprašanj sem ga prosil tudi, da opiše situacijo, ko se je sam znašel v pomanjkanju opreme in je moral improvizirati. Njegov odgovor je pokazal, da se s podobnimi situacijami srečujejo tudi izkušeni ustvarjalci in da je sposobnost prilagajanja pogosto ena najpomembnejših lastnosti dobrega snemalca ali video producenta. Tudi najboljša oprema namreč ne more rešiti vseh težav, ki se pojavijo na dejanskem snemanju.
Zaključni del intervjuja je bil namenjen nasvetu začetnikom. Sogovornik je poudaril, da bi moral vsak ustvarjalec najprej izkoristiti opremo, ki jo že ima na voljo, in se osredotočiti predvsem na učenje osnov fotografije, videografije, kompozicije in svetlobe. Šele ko doseže meje svoje trenutne opreme, postane smiselno razmišljati o dražjih nadgradnjah.
Njegov pogled se v veliki meri ujema tudi z mojimi osebnimi izkušnjami. Tudi sam sem skozi čas ugotovil, da največja omejitev ni bila kamera ali objektiv, ampak moje lastno pomanjkanje samozavesti in občutek, da brez najboljše opreme ne morem ustvariti kakovostnega izdelka. Z vsakim novim projektom sem spoznal, da znanje, praksa in pripravljenost na učenje prinesejo bistveno večji napredek kot zgolj nakup nove opreme.
Intervju tako predstavlja pomembno dopolnitev praktičnega dela diplomskega dela, saj potrjuje številne ugotovitve iz teoretičnega dela in jih hkrati podkrepi z izkušnjami ustvarjalca, ki se z video produkcijo srečuje v praksi. Poleg tega intervju dodatno utrjuje osrednje sporočilo video izdelka in celotne diplomske naloge – da kakovost končnega izdelka ni odvisna izključno od opreme, temveč predvsem od človeka, njegovega znanja, ustvarjalnosti in sposobnosti učinkovite uporabe razpoložljivih sredstev.

Celoten izdelek, ki je nastal v okviru praktičnega dela diplomskega dela je dostopen na platformi Youtube na naslovu: https://youtu.be/aF6qscdmlwU.

5 ANALIZA VIDEO IZDELKA IN POVEZAVA S POSTAVLJENIMI HIPOTEZAMI

Po zaključku snemanja, montaže in analizi končnega video izdelka sem prišel do številnih ugotovitev, ki neposredno potrjujejo oziroma dodatno osvetljujejo problematiko, predstavljeno v teoretičnem delu diplomskega dela. Sam proces izdelave videa ni predstavljal zgolj ustvarjalnega projekta, temveč tudi praktično raziskavo, skozi katero sem lahko preveril številne lastne domneve in jih primerjal z izkušnjami drugih ustvarjalcev ter z ugotovitvami iz uporabljene literature.

Že med načrtovanjem videa sem se ponovno srečal z vprašanjem, ki me spremlja že od samih začetkov ustvarjanja: ali je za kakovosten rezultat res ključna oprema ali pa ima bistveno večjo vlogo znanje ustvarjalca. To vprašanje predstavlja tudi osrednjo idejo celotnega diplomskega dela.

5.1 Povezava s prvo hipotezo (H1)

Prva hipoteza predvideva, da ljudje na začetku svoje poti v video produkciji porabijo ogromno časa za razmišljanje o opremi in pogosto dvomijo, ali je njihova trenutna oprema sploh primerna za ustvarjanje kakovostnih vsebin.

Prav ta problem sem skozi izdelavo video izdelka ponovno prepoznal tudi pri sebi. Ob pripravi primerjave med iPhonom 17 Pro in Sony A7 IV sem se zavedel, da sem tudi sam nekoč veliko več časa namenjal raziskovanju kamer, objektivov in tehničnih specifikacij kot pa dejanskemu ustvarjanju.

Podobno razmišljanje sem zaznal tudi skozi intervju s sogovornikom, ki je poudaril, da se ustvarjalci pogosto preveč obremenjujejo z vprašanjem opreme in premalo z dejanskim razvijanjem svojih sposobnosti. Oba sva skozi prakso prišla do podobnega zaključka, da največji napredek prinese ustvarjanje samo in ne nenehno iskanje popolne opreme.

Tudi sama primerjava med telefonom in profesionalno kamero je pokazala, da razlike za običajnega gledalca pogosto niso tako velike, kot si marsikateri začetnik predstavlja. Zaradi tega ocenjujem, da je prva hipoteza v veliki meri potrjena.

5.2 Povezava z drugo hipotezo (H2)

Druga hipoteza predvideva, da začetnike pogosto preobremeni ogromna količina teorije, ki jo najdejo na internetu in družbenih omrežjih.

To lahko neposredno povežem tudi s svojo osebno izkušnjo. Na začetku sem ogromno časa namenjal učenju pojmov, kot so ISO, *shutter speed*, zaslonka, goriščna razdalja, log profili, barvna obdelava in številne druge tehnične podrobnosti. Čeprav je takšno znanje pomembno, sem imel pogosto občutek, da brez popolnega razumevanja vseh teh področij sploh ne morem začeti ustvarjati.

Pri izdelavi video izdelka sem ponovno ugotovil, da veliko teh stvari postane razumljivih šele skozi prakso. Šele ko sem moral določeno situacijo rešiti na dejanskem snemanju, sem zares razumel pomen posameznih nastavitev in njihov vpliv na končni rezultat.

Enako razmišljanje je bilo mogoče zaznati tudi v intervjuju, kjer je sogovornik večkrat poudaril pomen praktičnih izkušenj in ustvarjanja pred pretiranim ukvarjanjem s teorijo.

Na podlagi tega ocenjujem, da se druga hipoteza prav tako potrjuje.

5.3 Povezava s tretjo hipotezo (H3)

Tretja hipoteza predvideva, da omejena oprema spodbuja kreativnost zaradi neidealnih pogojev ustvarjanja.

Prav to sem med izdelavo videa večkrat opazil tudi sam. Omejitve me niso prisilile, da bi prenehal ustvarjati, ampak da sem začel drugače razmišljati. Več pozornosti sem namenjal izbiri kadrov, postavitvi kamere, izkoriščanju naravne svetlobe in celotni kompoziciji prizora.

Podobno je poudaril tudi sogovornik v intervjuju, ki je izpostavil, da omejitve pogosto predstavljajo največjo spodbudo za razvoj ustvarjalnosti in iskanje drugačnih rešitev.

Tudi skozi primerjavo med iPhonom in Sony kamero sem ugotovil, da tehnične omejitve posamezne naprave pogosto spodbudijo uporabnika k drugačnemu načinu razmišljanja in iskanju rešitev, ki jih pri neomejenih možnostih morda sploh ne bi uporabil.

Menim, da praktični del diplomskega dela zelo jasno potrjuje tudi tretjo postavljeno hipotezo.

5.4 Povezava s četrto hipotezo (H4)

Četrta hipoteza predvideva, da večina gledalcev, ki se profesionalno ne ukvarjajo z video produkcijo, pogosto ne zazna razlike med vsebino, ustvarjeno z minimalno in profesionalno opremo.

Prav primerjava med iPhonom 17 Pro in Sony A7 IV predstavlja osrednji praktični del preverjanja te hipoteze.
Čeprav je bilo pri podrobnejšem pregledu mogoče opaziti razlike v ostrini, količini detajlov in ustvarjalnem nadzoru nad sliko, sem skozi celoten proces ustvarjanja vedno bolj prihajal do zaključka, da povprečen gledalec večino svoje pozornosti nameni zgodbi, vsebini in splošnemu vtisu videa.
Profesionalna kamera seveda omogoča bistveno več možnosti in več ustvarjalnega nadzora, vendar to še ne pomeni, da bo gledalec avtomatično zaznal razliko ali da bo vsebino doživljal drugače.

Prav zato menim, da je mogoče tudi četrto hipotezo v veliki meri potrditi. Kakovost video vsebine namreč ni odvisna izključno od uporabljene opreme, ampak predvsem od človeka, ki jo uporablja, njegovega znanja, ustvarjalnosti in sposobnosti pripovedovanja zgodbe.

Sklepne ugotovitve praktičnega dela

Celoten proces načrtovanja, snemanja in izdelave video izdelka mi je omogočil bistveno globlje razumevanje problematike, ki sem jo predstavil v diplomskem delu. Številne domneve, ki so sprva izhajale predvsem iz mojih osebnih izkušenj, so se skozi praktično delo dodatno potrdile.

Najpomembnejša ugotovitev celotnega praktičnega dela je, da sama oprema ni odločilni dejavnik kakovosti video vsebine. Čeprav profesionalna oprema ustvarjalcu omogoča več možnosti, več nadzora in večjo prilagodljivost, sama po sebi še ne zagotavlja kakovostnega izdelka.

Veliko pomembnejšo vlogo imajo znanje, izkušnje, pripravljenost na učenje, razumevanje svetlobe, kompozicije in sposobnost ustvarjalnega razmišljanja. Prav te lastnosti predstavljajo temelj kakovostne video produkcije in so bistveno pomembnejše od same vrednosti opreme.
Na podlagi celotnega praktičnega dela lahko zaključim, da je največja prednost ustvarjalca njegova sposobnost prilagajanja in učinkovite uporabe sredstev, ki jih ima na voljo. Končno kakovost namreč ne določa kamera, ampak človek, ki stoji za njo.

6 SKLEP

V diplomskem delu sem raziskoval problem uporabe minimalne opreme pri video produkciji in vprašanje, v kolikšni meri uporabljena oprema dejansko vpliva na kakovost končnega izdelka. Zanimalo me je predvsem, ali lahko ustvarjalec tudi z osnovno oziroma omejeno opremo ustvari kakovostno vsebino ter kakšno vlogo imajo pri tem znanje, praktične izkušnje in ustvarjalnost. Na podlagi pregleda literature, lastnih izkušenj, izdelave praktičnega video izdelka, primerjave med iPhonom 17 Pro in Sony A7 IV ter izvedenega intervjuja sem ugotovil, da oprema sama po sebi ni odločilni dejavnik pri ustvarjanju kakovostnih video vsebin. Profesionalna oprema lahko ustvarjalcu delo olajša in mu omogoči več nadzora, vendar je kakovost končnega izdelka še vedno močno odvisna od znanja, izkušenj in sposobnosti učinkovite uporabe razpoložljive opreme.

Pregled literature je pokazal, da je predvsem pri začetnikih pomembno razumevanje osnov snemanja in učinkovita uporaba opreme, ki jo že imajo. Pri izbiri opreme je smiselno izhajati iz dejanskih potreb produkcije, saj velik nabor profesionalne opreme ni nujno potreben za začetek ustvarjanja (Riverside, 2024). Podobno minimalistični pristop poudarja uporabo manjšega in premišljeno izbranega kompleta opreme ter predvsem dobro poznavanje njegove uporabe (Roxas, 2022).

Pomemben del raziskovanja je predstavljal praktični video izdelek, v katerem sem izvedel primerjavo med iPhonom 17 Pro in Sony A7 IV. Ugotovil sem, da lahko sodoben pametni telefon ustvari zelo kakovostne fotografije in video posnetke. Njegove glavne prednosti so preprostost uporabe, prenosljivost in računalniška obdelava slike, zaradi katere lahko tudi manj izkušen uporabnik relativno hitro doseže dober rezultat.

Sony A7 IV pa omogoča bistveno več neposrednega nadzora nad nastankom slike. Uporabnik lahko natančneje nadzoruje ISO, zaslonko, hitrost zaklopa, ostrenje in izbiro objektiva. Pri podrobnejšem pregledu sem opazil prednosti fotoaparata predvsem pri ohranjanju detajlov in možnosti nadzora slike. Primerjava je tako pokazala, da profesionalna kamera ponuja več možnosti, vendar od uporabnika zahteva tudi več znanja.

Praktični del sem dopolnil z intervjujem z ustvarjalcem video vsebin. Njegove izkušnje so dodatno poudarile pomen praktičnega znanja, svetlobe, prilagajanja razmeram in ustvarjalnega reševanja težav. Pomanjkanje določene opreme namreč ne pomeni nujno, da projekta ni mogoče izvesti, temveč lahko ustvarjalca prisili v iskanje alternativnih rešitev. To se ujema tudi z ugotovitvami, da lahko ustvarjalni izzivi posameznika spodbudijo k razvoju novih pristopov.

Na podlagi pridobljenih ugotovitev lahko ovrednotim tudi štiri postavljene hipoteze.

Hipotezo H1, da začetniki veliko časa namenijo razmišljanju o potrebni opremi in lahko posledično kupujejo opremo, ki je še ne znajo učinkovito uporabljati, **potrjujem**. Tudi sam sem se na začetku pogosto bolj ukvarjal z vprašanjem, katero opremo še potrebujem, kot pa z izkoriščanjem opreme, ki sem jo že imel.

Hipotezo H2, da lahko velika količina teorije s področja nastavitev kamere, kadrov, snemalnih tehnik in drugih področij začetniku oteži občutek pripravljenosti za ustvarjanje, **prav tako potrjujem**. Pri svoji prvi kameri Sony A7 II sem se srečal z veliko količino informacij o ISO vrednosti, zaslonki, hitrosti zaklopa, goriščni razdalji in ostrenju. Sčasoma sem ugotovil, da sem velik del tega znanja učinkoviteje osvojil skozi praktično delo.

Hipotezo H3, da omejena oprema zaradi neidealnih okoliščin spodbuja ustvarjalnost, **potrjujem**. To sem izkusil že pri svojih začetkih, ko sem imel starejšo kamero, kit objektiv in osnovno stojalo. Pri fotografiranju dogodka brez dodatne bliskavice sem moral bolje izkoristiti obstoječo svetlobo, spremeniti svoj položaj in prilagajati nastavitve kamere. Omejitev me je tako prisilila v iskanje drugačne rešitve in mi hkrati omogočila pridobivanje novega praktičnega znanja.

Hipotezo H4, da gledalci brez strokovnega znanja ob zanimivi vsebini in ustreznem zvoku pogosto ne zaznajo oziroma jim ni pomembno, ali je bila vsebina ustvarjena z minimalno ali profesionalno opremo, **delno potrjujem**. Primerjava iPhona 17 Pro in Sony A7 IV je pokazala, da lahko obe napravi v ustreznih pogojih ustvarita kakovosten rezultat, vendar so pri podrobnejšem pregledu vidne tehnične razlike. Profesionalna oprema torej ima prednosti, vendar te niso nujno odločilne za vsako vrsto vsebine.

Izdelava diplomskega dela mi je omogočila tudi drugačen pogled na lastno ustvarjalno pot. Ko sem začel uporabljati rabljeno Sony A7 II, sem pogosto razmišljal o boljši kameri, objektivu, svetilih in drugi opremi. Skozi praktično delo pa sem ugotovil, da sem največ znanja pridobil prav v situacijah, ko sem moral ustvarjati z opremo, ki sem jo imel na voljo. Takšne izkušnje so mi pomagale bolje razumeti svetlobo, kompozicijo, nastavitve kamere in pomen prilagajanja razmeram.

S končnim praktičnim video izdelkom sem zadovoljen, saj menim, da uspešno predstavlja problematiko diplomskega dela in gledalcu na praktičen način približa vprašanje pomena opreme pri video produkciji. V njegovo pripravo sem vložil svoje trenutno znanje, izkušnje in veliko časa, od načrtovanja in snemanja do izvedbe intervjuja, primerjalnih posnetkov in končne montaže. Kljub zadovoljstvu z rezultatom se zavedam, da bi lahko bil izdelek z

dodatnimi izkušnjami, znanjem in več časa za pripravo še bolj profesionalno izveden. To razumem predvsem kot prostor za svoj nadaljnji razvoj na področju video produkcije.

Na podlagi celotnega diplomskega dela ugotavljam, da minimalna oprema ni nujno ovira za ustvarjanje kakovostnih vsebin. Profesionalna oprema ima svoje prednosti in je pri zahtevnejših projektih pomembna, vendar ne more nadomestiti znanja, praktičnih izkušenj in ustvarjalnosti. Če bi danes svetoval sebi na začetku ustvarjalne poti, si zato ne bi najprej priporočil nakupa dražje opreme, temveč bi si svetoval, naj čim prej začnem ustvarjati s tem, kar imam na voljo.

Najpomembnejše spoznanje diplomskega dela je zame, da je oprema predvsem orodje. Končni rezultat je v veliki meri odvisen od človeka, ki to orodje uporablja, njegovega znanja, ustvarjalnosti, izkušenj in pripravljenosti na učenje. Prav zaradi tega lahko tudi omejena oprema predstavlja začetek kakovostnega ustvarjalnega procesa in ne ovire, zaradi katere ustvarjalec svojih idej ne bi uresničil.

7 VIRI

Do I Need Expensive Gear to Make Great Films and Take Great Photos? (b. d.). Pridobljeno 12. junija 2026 iz Creatives Go: http://www.creativesgo.com/do_I_need_expensive_gear_to_make_great_films_and_take_great_photos.html

Everything Film Equipment. (6. januar 2025). *How To Get Professional Photos and Videos With Minimal Gear.* Pridobljeno 12. junija 2026 iz Everything Film Equipment: https://www.everythingfilmequipment.com/post/professional-photos-videos-minimal-gear

Film Riot. (21. september 2023). Cheap Gear Vs Expensive Gear – Can You Tell Which is Which? Pridobljeno 12. junija 2026 s https://www.youtube.com/watch?v=QwcleA-3kkk

Huang, H. (b. d.). Herman Huang. Pridobljeno 12. junija 2026 s https://www.youtube.com/@HermanHuang

Riverside. (1. april 2024). *Video Production Equipment Essential List for Beginners and Pros.* Pridobljeno 12. junija 2026 iz Riverside: https://riverside.fm/blog/video-production-products

Roxas, M. (4. januar 2022). What Gear You Actually Need | Minimalist Filmmaking Kit. Pridobljeno 12. junija 2026 s https://www.youtube.com/watch?v=AjGhw-9HndQ

What is a Creative Challenge and How Can It Help You Reaching Your (Creative) Goals. (8. februar 2025). Pridobljeno 12. junija 2026 iz 3 Dotted Penguins: https://www.3dottedpenguins.com/what-is-a-creative-challenge-and-how-can-it-help-you-reaching-your-creative-goals-100-day-project/